

yazar Gülten Dayioğlu (1935); kendi deyişle yaşam koşusunda

SIBEL ORAL-SORUYOR

bir maratoncu. “Koş Allah koş” diyor, “Ben, seksen sekiz yıllık maraton koşucusu olarak, dilim bir karış dışarda, hâlâ koştuktayım” diyor. Yaşantı türünde yazdığı yeni kitabı *Yüzler ve Sözler*’in sunuş yazısında da bu koşudan bahseden Dayioğlu 88 yıllık hayatına değen, dokunan, kucaklayan ve çok daha fazlasını da yapanları; anlar bırakarak anılara sığmayan insanları kendi hayatı üzerinden anlatıyor. Eline aldığı telefon rehberi aslında *Yüzler ve Sözler*’in yazılmasına neden oluyor. Artık kullanmadığımız telefon rehberi ile bir yaşam yolculuğuna çıkıyor Gülten Dayioğlu. Kimler yok ki bu ‘defterde’? Abdi İpekçi’den Attila İlhan’a, Yaşar Kemal’den Aziz Nesin’e, Bedia Muvahhit’ten Çolpan İlhan’a, İsmail Acar’dan Sezen Aksu’ya kimi bizzat tanıdığı kimi ise çeşitli şekillerde hayatına değen isimler ya da politikacılar, iş adamları, bürokratlar... Bizler de üç kuşağı eserleriyle büyüten bir yazarın, bir eğitimcinin, bir gezginin, bizim Gülten Dayioğlu’nun hayatına yolculuğa çıkıyoruz. Tüm bunları Gülten Dayioğlu ile konuştuk.

“Kalemim pişti dilim arındı”

o kaynaklardan doya doya beslendim. Telefon rehberinden bile... Elli altmış yıllık rehberlerimize dalarak girdiğim yaşanmışlıklar evreninden acı, tatlı, çirkin, güzel, doğru, yanlış, gülünç ya da acınası nitelikte ilginç kişi ve konulardan bir buket oluşturmak geldi içimden. Bu kazanımlar, iki yıllık çabayla

Yüzler ve Sözler’e dönüştü.

Ne yaşattı peki bu kitap size?

Farkındalığın doyumsuz tadını.

Bu sizin 91’inci kitabınız. Hâlâ heyecan duyuyor musunuz kitabınız çıktığı zaman?

Evet. Çünkü

kitaplarımı her zaman evlat gibi değerlendiriyorum. Her kitapla adeta, yeniden anne olmanın heyecanını yaşıyorum. Bu nedenle yeni kitap çıktığında, oğullarıma: “Bir kardeşiniz daha oldu” derim.

Ya bir gün yazamazsam diye endişe ediyor musunuz?

Evet, böyle bir olasılık, yaşam boyu Demokles’in kılıcı gibi tepemde sallandı durdu.

Yıl 1965. Fadiş’i yayımlatmak için Çağaloğlu Yokuşu’nda yayıncı yayıncı dolaşıyorsunuz. Bir yayıncı

Kendine, ailesine, kadını olma duruşuna tutkuyla bağlanmış olan hiç kimse unutamaz bence bu tür nefretlik olguları.

“Hep tetikte olma hâli beni yoruyor”

Üç kuşak sizin kitaplarınızla büyüdü. Hem yazar hem öğretmen olarak milyonlarca insanın hayatına dokundunuz. Çok büyük bir sorumluluk ama hiç vazgeçmediniz, heves ve heyecanla yaşadınız diye düşünüyorum. Siz ne dersiniz?

Saptamanız pek doğru. Gerçekten hep heves ve coşkuyla yaşadım. Sorumluluk bilincimin baskın olması nedeniyle, yaşam boyu her konuda hep tetikte olma konumundaydım. Bu hâl beni yordu ve hâlâ da yormakta. Ama sanırım yaşam sevincim, zorluklara karşı direncim, bu duruşumdan kaynaklanıyor.

Geçen günlerde bir TV programında izledim sizi. Ne kadar heyecanlı, şefkatli ve hâlâ anlatmaya, deneyimlerinizi paylaşmaya açık olduğunuzu gördüm. Nasıl oluyor bu?

Yaşım ilerledikçe ben de ara sıra bu soruyu kendime yönlendiriyorum. Varlığım işlemiş olan sevme güdümün gücünden